

Naturen bjergtager de fleste, der besøger Nepal. For Kurt Lomborg, der besøger det økonomisk fattige land i flere måneder hvert år, er den blevet så hverdagsagtig, at han ikke altid lægger mærke til den. Til gengæld er der masser af andre ting, han også har kunnet glæde sig over i løbet af mere end 15 års hjælpearbejde i landet.

Privatfoto

Et langt succesfuldt træk i Nepal

- Jeg er i Nepal en eller to gange om året, op til to en halv måned ad gangen. Jeg har omkring 1500 nepalesere i min omgangskreds. Jeg besøger mine venner i deres hjem, og de venter på mig og vil diskutere ting med mig. De gør ikke altid det, jeg foreslår, men de tænker over det, jeg siger, og det gør det helt fantastisk for mig at være derude.

Det er helt naturligt at lade Kurt Lomborg få det første ord i en artikel om den hjælpeindsats, der de seneste godt 15 år har været gjort i Nepal med et solidt lokalt stempel. Den nu selv pensionerede dyrlæge fra Kjeldbjerg har været og er fortsat den helt store drivkraft i et stykke usædvanligt ulandsarbejde i landet med de høje bjerge.

- Det begyndte med, at jeg var ude at opleve verden og dyrkede en interesse som bjergbestiger. Men jeg blev snart dybt fascineret af nepaleserne, især sherpaerne (bjergbønderne). Da jeg så blev for gammel til bjergbestigning, var det meget belejligt, at jeg kunne få folk til at bære mit grej, så jeg stadig kunne komme rigtig langt ud i bjergene. Og der opstod nogle meget varme venskaber på de ture, hvor man går sammen i flere uger. Nepaleserne er nogle af de mest civiliserede mennesker, jeg kender, selv om deres livsvilkår er så sølle. Enhver nepaleser er en lille filosof. Man kan diskutere dybe, filosofiske spørgsmål med alle nepalesere, og jo dybere man kan diskutere, jo mere oplyvede bliver de.

- Samtidig var jeg i en livsfase, hvor jeg fik overskud til at gøre noget for andre. Så kom det bid for bid, og det er under stadig udvikling. Ind imellem kører jeg træet i det, men så sker der altid et eller andet spændende, så jeg alligevel kører videre. Jeg har en masse fantastiske medarbejdere i Nepal. Der er ikke noget romantisk over at rejse ud i den store verden over det længere. Jeg rejser hjem til Nepal, og

bagefter rejser jeg hjem til Danmark igen, fortæller Kurt Lomborg.

Han er forlængst blevet en institution i det område, der nyder gavn af de mange projekter. Kaldenavnet Papa Kurt eller bare Papa, der betyder far, har allerede hængt ved ham i mange år, og når han skal tilbage lægge de mindst tre dages rejser til fods, der er fra den nærmeste vej til det område, projekterne ligger i, får han aldrig lov til bære sin oppakning selv.

NU VISER EFFEKTEN SIG

Et af de første projekter, Kurt Lomborg var med i, var opførelsen af en skole i landsbyen Chhambu. Det var et projekt, som de to lokale rotaryklubber, Skive Rotary Klub og Skivehus Rotary Klub, som Kurt Lomborg selv har været medlem af i en årrække, opførte og betalte. Skolen stod færdig i 1999, men allerede året før havde Kurt Lomborg været primus motor for stiftelsen af en forening, der skulle stå for yderligere hjælpeprojekter i Nepal.

Foreningen fik navnet Himalayan Project, og den har i de forløbne år stået bag et utal af projekter i Nepal, ofte i samarbejde med forskellige danske rotaryklubber. I alt har foreningen bygget eller ombygget ni skoler, der er etableret tre sundhedsklinikker, man har uddannet personale til sundhedsklinikkerne, uddannet skolelærere, etableret ni vandmøller, introduceret mikrokreditorordninger og meget mere. Gradvis bliver nepaleserne også introduceret for tanker om eksempelvis kooperativer og sygekasser, inspireret af den gamle, danske andelsbevægelse. Man er ved at udvikle en tepræproduktion, der er planer om at etablere en fabrik, hvor lokale kvinder skal lave skoleuniformer til hele området, og der er lavet bade- og toiletfaciliteter til flere landsbyer.

- Jo mere vi arbejder med det, desto mere føler vi os fanget ind af det og forpligtet til at fortsæt-

te. Vi går dybere og dybere ind i samfundet, og den økonomi, vi tilfører, virker ligesom kildevand, der siver igennem samfundet. Efter 15-19 års arbejde er tingene virkelig begyndt at ændre sig. Der er kommet flere penge i omløb, og folk er begyndt at tænke længere end bare fra hånden til munden, fortæller Kurt Lomborg.

KAN NÆSTEN GRÆDE AF GLÆDE

Og succeshistorierne om de børn, der har gået på de lokalt støttede skoler, begynder at dukke op.

Kurt Lomborg fortæller, at man kan dele børnene op i tre grupper. Den ene får lært at læse, skrive og regne, men kommer ellers ikke videre. Den anden gruppe lærer også at forstå deres placering i samfundet og bliver samfundsstøtter. Den tredje gruppe kalder han for succeshistorier ud over alle grænser.

I den sidste gruppe findes de engang så fattige børn, som nu har fået en høj uddannelse. En ung kvinde er blevet pilot. En ung mand er blevet folklæge og går nu efter en endnu højere uddannelse. En anden ung mand har gennemført en uddannelse til en mellemting mellem læge og sygeplejerske. Og masser af unge er stadig i gang med at uddanne sig, og de gør det så godt og er så glade og taknemmelige, at Kurt Lomborg næsten kan komme til at græde af glæde, når han møder dem, fortæller han.

Mange af de unge, som har nydt godt af skoleprojekterne, siger nej til langt højere lønninger i Nepals hovedstad Kathmandu eller i udlandet for i stedet at vende tilbage til det område, de kom fra, og hjælpe samfundet fremad. Det er yderligere med til at skubbe det område, Himalayan Project hjælper, i den rigtige retning.

TANKER OM EN EFTERFØLGER

Ind imellem deltager Kurt Lomborgs hustru, Anne-Marie, i arbejdet

i Nepal, men ellers har Kurt Lomborg ikke megen praktisk assistance hjemmefra til arbejdet i Nepal, idet hjælpen fra Danmark mest består i økonomisk og moralsk opbakning. Kurt Lomborg, som har rundet de tres år, er begyndt at tænke på sin efterfølger.

- Jeg har ikke lyst til at se, at arbejdet i Nepal opbører med mig. Vi skal have fundet nogen, som har lyst til at arbejde med

” Det at vi samler børn op fra bunden af samfundet, og at de oplever, at et menneske så langt væk som i Danmark interesserer sig for dem, giver børnene en kolossal inspiration.

Kurt Lomborg, bestyrelsesformand for Himalayan Project 1998-2012

” **Enhver nepaleser er en lille filosof. Man kan diskutere dybe, filosofiske spørgsmål med dem alle, og jo dybere man kan diskutere, jo mere oplevede bliver de.**

Kurt Lomborg, selvpensioneret dyrlæge, Kjeldbjerg

det og måske i næste omgang også til at videreføre det. Jeg drømmer om, at der går et menneske rundt, som har lyst til at brænde for sådan noget ulandsarbejde og overtage en færdigpakket løsning, siger Kurt Lomborg.

En sådan efterfølger kan eksempelvis møde op til årets generalforsamling i Himalayan Project, der finder sted på Højslev Kro på tirsdag. Kurt Lom-

borg er dog indstillet på at fortsætte, så længe helbredet tillader det. Viser der sig ikke en efterfølger, må andre kræfter måske i spil. – Mine venner i Nepal er buddhister. De har beordret mig til, at jeg skal give dem besked, når jeg dør, så de kan sikre sig, at jeg bliver genfødt derude, siger han med et smil.

PER NIELSEN
pn@skivefolkeblad.dk

Mange af de børn, som går i en af de ni skoler, som Himalayan Project er involveret i, har en dansk fadder, som betaler udgifterne til barnets skolegang, bolig og i et vist omfang også kost. Støtten fra det fjerne Danmark er en kolossal inspiration for de fattige børn, som er ivrige efter at betale tilbage ved at blive til noget stort. Privatfoto

Pema Lama fik støtte og lån fra Himalayan Project, og nu er hun blevet Nepals første pilot med sherpa-baggrund. Privatfoto

Kurt Lomborg kan godt blive træt af at spise ris tre gange om dagen og sove på hårdt underlag, når han er i Nepal. Men han lægger det hurtigt bag sig og gør ligesom nepaleserne - lever i nuet. Foto: Casper Jacobsen

Himalayan Project

- Foreningen har til formål at yde udviklingshjælp til Nepal.
- Står bag en bred vifte af store og små projekter i et område på størrelse med det tidligere Viborg Amt, heriblandt skole- og sundhedsklinikprojekter.
- Bestyrer en såkaldt scholarshipordning, hvorigenem p.t. 186 af områdets fattigste børn og unge modtager støtte fra hver sin danske donor.
- Den årlige omsætning i Nepal er lidt over en million kroner.
- Stiftet den 26. november 1998.
- Medlemstallet (2012) var 360. Heraf er cirka halvdelen fra Skive-egnen.
- Foreningens primus motor Kurt Lomborg, Kjeldbjerg, var formand fra 1998 til 2012.
- Nuværende formand er Torbjørn Ydegaard, Aabenraa.
- Årets generalforsamling afvikles på Højslev Kro tirsdag den 26. februar.
- Du kan finde flere informationer på foreningens hjemmeside www.nepalhelp.dk